

عنوان مقاله:

اثر برخی الیسیطورهای زیستی و غیرزیستی جهت افزایش تولید کروسین در کشت سوسپانسیون سلول زعفران

محل انتشار:

اولین همایش ملی چالش های فراروی تکمیل زنجیره ای ارزش گیاهان دارویی و معطر (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیه امینی - دانشجو دکتری رشته گیاهان دارویی، گروه باغبانی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سیدمهدی زیارت نیا - استادیار گروه زیست فناوری مواد غذایی، موسسه پژوهشی علوم و صنایع غذایی- مشهد

خدایار همتی - دانشیار گروه باغبانی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

کشت سوسپانسیون سلولی به دلیل برخورداری از مزایای متعدد، یک روش جذاب برای تولید متابولیت های ثانویه ارزشمند گیاهی در مقایسه با استخراج متابولیت ها از پیکره گیاهی است. یکی از مهمترین مزیت های این سیستم امکان افزایش توان تولید متابولیت ها با استفاده از محرک های زیستی و غیر زیستی است. در تحقیق حاضر اثر الیسیطورها شامل عصاره مخمر (۵/۵، ۱/۵، ۳ درصد)، عصاره قارچ *Pleurotus ostreatus* (۵/۵، ۱/۵، ۳ درصد)، سالیسیلیک اسید (۱۰، ۵۰، ۱۰۰ میکرومول) در حضور (۵۰ میکرومول) یا عدم حضور جاسمونیک اسید، به عنوان انتقال دهنده سیگنال تحریک، بررسی شد. نتایج این تحقیق نشان داد موثرترین الیسیطور عصاره مخمر است که توانست مقدار کروسین را نسبت به تیمار کنترل ۱/۵ برابر افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

سالیسیلیک اسید، عصاره مخمر، جاسمونیک اسید، *Pleurotus ostreatus*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240260>

